

AKÝ OSUD ČAKÁ ZIMNÝ ŠTADIÓN?

S peniazmi daňových poplatníkov nerozumne nakladajú nielen vysoko postavení politici a ich prisluhovači, ale aj ľudia na miestnej úrovni, teda v samospráve. O tom, kedy, za akých podmienok a koľko peňazí za posledné dve či tri desaťročia dokázal Vranov prešustrovať, by sa dalo veľa rozprávať. Najnovším objektom, ktorému hrozí kolaps, je rozostavaný zimný štadión na Ulici Boženy Němcovej. Snímka: (da)

VRANOV NEMÁ ŽIADNE KLZISKO

Pre Vranov je typické, že jeho predstavitelia vedeli ľuďom veľmi veľa nasľubovať. Najmä pred každými voľbami do orgánov samosprávy. Po voľbách sa ukázalo, že kvetnaté reči o radostnom zajtrajšku vôbec neboli pravdivé, neboli postavené na reálnom základe a sľuby zostali nezrealizované. Jedným z najnovších prípadov, ako sa dajú prehádkať mestské peniaze, je výstavba zimného štadióna na Ulici Boženy Němcovej. Vranov pred tromi či štyrmi rokmi zimný štadión mal. Nepatrilo síce medzi najmodernejšie, dokonca nebol ani zakrytý, ale deti i dospelí sa mali kde korčuľovať, dokonca sa na ňom hrala aj hokejová liga. Jediným vážnym problémom bol čpavok ako zdroj výroby chladu. Ak by došlo k jednorazovému úniku amoniaku z potrúbia, z kondenzátora, zo zásobníka alebo cez kompresory, veľa ľudí by sa ocitlo v nebezpečenstve. Vedenie mesta (štátutárom je primátor a schvaľovací proces realizuje na základe jeho návrhov zastupiteľstvo) rozhodlo, že nestačí zmeniť technológiu výroby chladu na iné médium, ale že Vranov bude mať veľký zimný štadión. Za niekoľko desiatok miliónov korún. Zlé jazyky tvrdili, že mesto na to nemá peniaze a že taká megalomanská stavba môže skončiť rovnako ako krytá plaváreň za Centrom voľného času (komplex za vyše 30 miliónov korún bol nakoniec zbúraný), ale sľuby vyhrali nad realitou a zámer bol 31. júla 2008 v MsZ schválený. Starý zimný štadión, ktorého hodnota bola znalcom odhadnutá na 6 miliónov 879 tisíc korún, bol vyradený z majetku mesta a zbúraný. Za búracie práce mesto zaplatilo firme Pozemstav 4 milióny 785 tisíc korún. Dňa 18. decembra 2008 neostal po starom štadióne ani stopy a firma Betpres začala s výstavbou nového objektu s roz-

počtovým nákladom 106 miliónov 914 tisíc korún (vyše 3,5 milióna eur). Financovanie výstavby malo byť zabezpečené kombináciou z príjmov mesta z predaja majetku, z dotácií a z fondov EÚ. V decembri 2009 bolo na štadión schválených 65 % z predaja budovy Obvodného úradu, teda zhruba 28 miliónov korún (929 tisíc 500 eur), 3 milióny 500 tisíc Sk venoval Slovenský zväz ľadového hokeja, ale z fondov EÚ neprišiel ani cent. Stavbári za približne 2 milióny eur vybudovali kompletnú infraštruktúru (vodovod, kanalizáciu, plynové a elektrické prípojky a pod.), postavili konštrukciu, opláštili ju, vykonali niektoré ďalšie práce v interiéri, ale zdroj financií vyschol a na dokončenie stavby niet peňazí, preto boli stavebné práce pozastavené. Aby mohol zimný štadión slúžiť svojmu účelu, je potrebné nájsť peniaze na ľadovú plochu, mantinely, chladiarenskú technológiu, sociálne zariadenia, šatne a mnohé iné veci. Podľa odhadu, mestu chýba približne 1,5 milióna eur (vyše 45 miliónov korún). Veľkým snom vedenia mesta je, že sa nájde sponzor, ktorý zimný štadión dokončí a možno ho bude aj prevádzkovať. Lenže so sponzorstvom vo Vranove to nie je až také jednoduché. Stačí spomenúť fakt, že niektoré firmy, ktoré dostali od Mestského úradu vo Vranove lukratívne zákazky, sponzorujú športy v iných mestách. A aj keby sa sponzor našiel, je tu ďalší problém. Pod zimným štadiónom bola dodatočne(!) zistená vysoká hladina spodnej vody, ktorá môže spôsobiť narušenie betónu pod ľadovou plochou. Aby nedošlo z zamrznutiu vody a jej rozpínaniu, celé podlažie bude musieť byť temperované. Za týmto účelom bola urobená projektová dokumentácia a výber dodávateľa prác. Ktovie, aký osud ešte túto stavbu čaká...

KDE SA STRÁCAJÚ MILIÓNY?

O tom, ako nezodpovedne šafária s peniazmi daňových poplatníkov ministerstvá a štátne podniky, sa sústavne dozvedáme z ústredných médií. Takmer každý deň pribúdajú nové kauzy, až človek žasne, čoho sú dobre platení ľudia schopní. Ťažko zarobené peniaze sa však ľahko rozdáva nielen na celoštátnej, ale aj na miestnej úrovni. Pritom je jedno, či ide o peniaze priamo z rozpočtu samosprávy, alebo o zdroje z eurofondov, lebo Slovensko prispieva do eurofondov vysokou sumou, ktorá sa približuje k výške poskytovaných dotácií. Uvedieme si príklad. Mesto Vranov (pri zmluvách ho vždy zastupuje štatutár, teda primátor), uzatvorilo v rámci projektu s názvom Intenzifikácia separovaneho zberu vo Vranove nad Topľou viacero zmlúv s externými dodávateľmi služieb. Bratislavská spoločnosť si za takzvaný externý manažment dohodla finančnú odmenu 70 560 eur (v prepočte vyše 2 milióny 125 tisíc korún), ďalšia bratislavská firma za podobné služby 16 728 eur (vyše 503 tisíc korún) a miestny podnikateľ ako stavebný dozor zarobí za 8 mesiacov 58 tisíc eur (bez dane z pridanej hodnoty, s daňou v prepočte vyše 2 milióny 96 tisíc korún). Stavebný dozor, ktorý v podstate nemá žiadne materiálové výdavky, takto mesačne zinkasuje 8700 eur, teda 262 tisíc korún. Z jedného projektu dostanú tri spomínané subjekty celkom 156 888 eur, teda vyše 4 milióny 726 tisíc korún. Ak k tomu pridáme firmu z Viničného pri Pezinku, ktorá za vypísanie prihlášky a vypracovanie monitorovacej správy projektu Ochrana ovzdušia v meste Vranov nad Topľou zinkasuje 28 440 eur (vyše 856 tisíc korún), či aktivistu z Banskej Bystrice, ktorý vylákal od

mesta vyše 2 milióny korún zato, že zoženie investorov do prázdneho priemyselného parku (park je stále prázdny), zistíme, že Vranov vôbec nie je chudobný, ako to vedenie mesta tvrdí. Peniaze sa cez mesto presúvajú vo vysokých objemoch, ale všetky nejdú na verejnoprospešné účely. Príkladov z Vranova je oveľa viac, než si dokážeme predstaviť. Koľko šlo na úplatky, nemôžeme tvrdiť, lebo žiadne dôkazy neexistujú. Poslanci Mestského zastupiteľstva vo Vranove sa síce v uplynulom čase pokúšali objasniť niektoré prehmaty z predchádzajúceho volebného obdobia, dokonca sa uzniesli na podaní trestného oznámenia voči neznámemu páchatelovi, ale pri neexistencii usvedčujúcich dôkazov nie je žiadna šanca na obviňovanie páchatela.

Keď naša redakcia nedávno oslovila s konkrétnym podnetom jedného z poslancov Európskeho parlamentu, jeho odpoveď bola jednoduchá. Vraj, ak je to zmluvne dohodnuté, nič sa s tým nedá robiť. Podobné toky financií sa vraj realizujú aj pri iných projektoch...

Nuž čo, vraví sa, že ryba smrdí od hlavy. A zdá sa, že Európa s takýmito hospodármi už zapácha. Ľudia pri moci, ktorí prerozdeľujú peniaze daňových poplatníkov (často ide o ťažko zarobené peniaze), s nimi nevedia, resp. nechcú hospodáriť tak, aby z toho mala prospech celá spoločnosť. Človek sa potom nemôže ubrániť podozreniu, že papaláši hľadajú cesty, ako sa sami obohatiť. Dôsledkom je nielen finančná kríza, ale aj celkový morálny úpadok spoločnosti...

Keď v novembri 1989 ľudia vyšli do ulíc proti totalitnej moci, takúto spoločnosť určite nechceli! Nečudujme sa, že sú znova odhodlaní vyjsť do ulíc... Ladislav Krivda